

3 Евангелля св. Марка

Ян Хрысціцель прапаведаваў, кажучы: “Ідзе за мною мацнейшы за мяне, якому я не варты, нахіліўшыся, развязаць раменьчык на Ягоных сандалях. Я хрысціў вас вадою, а Ён будзе хрысціць вас Святым Духам”.

І сталася ў тых дні, прыйшоў Езус з Назарэту, што ў Галілеі, і быў ахрышчаны Янам у Іардане. І адразу, калі выходзіў з вады, убачыў нябёсы раскрытыя, і Духа, як голуба, сыходзячага на Яго.

І пачуўся голас з нябёсаў: “Ты Сын Мой умілаваны, Цябе ўпадабаў Я”. † *Мк 1, 7–11*

Хрост – сустрэча з Хрыстом

Евангелле прыводзіць нас на берагі ракі Іардан, дзе адбылося хрышчэнне Езуса. Гэта было паваротным момантам у жыцці Хрыста. З той хвіліны Ён не быў ужо простым цесляром з Назарэта – стаў Веснікам Божага Валадарства.

Хрост быў і застаецца паваротнай падзеяй і ў нашым жыцці. Праз яго ўваходзім у новую супольнасць, у супольнасць веры, супольнасць Касцёла. Вада хросту змывае першародны грэх і вяртае ласку, якой з’яўляецца жыццё Бога ў чалавеку. Мы сустракаемся з Хрыстом, што фарміруе ўсё наша існаванне.

З Езусам мы “пахаваныя” ў хросце – як гэта вобразна прадстаўляе св. Павел (параўн.: Клс 2, 12) – і з ім паўстаём да новага і вечнага жыцця. Важнасць хросту нястомна адкрываем, разважаем і паглыбляем. Дзякуем Богу, што вада першага сакраманту распачала наша хрысціянскае жыццё.

Ці дбаю я аб тым, каб заўсёды быць у стане асвятчальнай ласкі?
Ці памятаю пра гадавіну свайго хросту?